

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Daniely Zemanové a soudců Zdeňka Kühna a Miloslava Výborného v právní věci žalobkyň: **a) I. P., a b) nezl. V. P.**, obě zast. JUDr. Ing. Jiřím Špeldou, advokátem se sídlem Šafaříkova 666/9, Hradec Králové, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 1. 2016, čj. OAM-633/ZA-ZA15-ZA15-R2-2014, v řízení o kasační stížnosti žalobkyň proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 18. 4. 2016, čj. 43 Az 6/2016 – 56, o návrhu na přiznání odkladného účinku,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek spočívající v tom, že až do skončení řízení před Nejvyšším správním soudem se pozastavují účinky rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 20. 1. 2016, čj. OAM-633/ZA-ZA15-ZA15-R2-2014.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelky“) se kasační stížností domáhají zrušení v záhlaví uvedeného rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové, kterým byla jako nedůvodná podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítnuta jejich žaloba proti shora označenému rozhodnutí žalovaného. Tímto rozhodnutím byla podle § 10a odst. 1 písm. b) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, žádost stěžovatelek o udělení mezinárodní ochrany posouzena jako nepřipustná, řízení o udělení mezinárodní ochrany bylo dle § 25 písm. i) zákona o azylu zastaveno a státem příslušným k posouzení podané žádosti byla prohlášena Polská republika.

[2] Současně stěžovatelky navrhly, aby Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti odkladný účinek. Návrh odůvodnily tím, že realizaci předání do Polské republiky by případné zrušující rozhodnutí kasačního soudu nemělo již žádný význam. Pokud již budou předány mimo území České republiky, neplynou pro ně z rozsudku, jímž by bylo napadené rozhodnutí krajského soudu zrušeno, žádné důsledky. Bez přiznání odkladného účinku by jim bylo upřeno právo na soudní ochranu. Je třeba zohlednit nedostatky azylového řízení a zejména situaci v přijímacích a pobytových střediscích ve vztahu k nezletilým dětem, které jsou velmi malé. V České republice žádají o mezinárodní ochranu další členové jejich rodiny, konkrétně manžel stěžovatelky a) a otec stěžovatelky b) V. P., a jejich syn L. P. Odkázaly na čl. 3 Úmluvy o právech dítěte. Stěžovatelky dále doložily zprávy z lékařského vyšetření ve Fakultní nemocnici Hradec Králové a Fakultní nemocnici v Motole, ze kterých plyne, že u L. P. byla diagnostikována tuberózní skleróza a Westův syndrom. Má naplánovanu řadu vyšetření v České republice a případný přesun

do Polské republiky by měl závažné dopady na jeho zdravotní stav. Není možné rozdělit rodinu, jelikož by to nebylo v nejlepším zájmu dítěte.

[3] Žalovaný k návrhu na přiznání odkladného účinku uvedl, že nesouhlasí s výskytem systematických nedostatků v řízení o mezinárodní ochraně v Polské republice. Touto otázkou se dostatečně zabýval v napadeném rozhodnutí. Návrh na odkladný účinek z důvodu zdravotního stavu syna stěžovatele měl být primárně uplatněn ve vztahu ke kasační stížnosti L. P. Zmíněnou zdravotní dokumentaci měly k dispozici již před datem nabytí právní moci rozsudku krajského soudu ze dne 19. 4. 2016, čj. 32 Azs 43/2015 – 53, zamítajícího jeho žalobu. Vzhledem k obsahu doložené zdravotní dokumentace ponechal žalovaný přiznání odkladného účinku kasační stížnosti stěžovatele na zvážení Nejvyššímu správnímu soudu. Nicméně uvedl, že v napadeném správním rozhodnutí týkající se stěžovatelova syna vycházel žalovaný z jeho sdělení o zdravotním stavu, který označil za dobrý.

[4] Podle § 32 odst. 2 zákona o azylu „podání žaloby podle odstavce 1 má odkladný účinek, s výjimkou žaloby proti rozhodnutí podle § 16 odst. 1 písm. b), d), f) a g), žaloby proti rozhodnutí o udělení azylu nebo doplňkové ochrany, žaloby proti rozhodnutí o prodloužení doplňkové ochrany a rozhodnutí o zastavení řízení podle § 25, s výjimkou rozhodnutí o zastavení řízení podle § 25 písm. i) z důvodu uvedeného v § 10a odst. 1 písm. g). O přiznání odkladného účinku podle soudního řádu správního lze požádat pouze společně s podáním žaloby.“

[5] Podle § 32 odst. 5 zákona o azylu „podání kasační stížnosti má odkladný účinek, mělo-li jej podání žaloby proti rozhodnutí ministerstva ve věci mezinárodní ochrany.“

[6] Žalobou napadeným rozhodnutím bylo řízení o udělení mezinárodní ochrany zastaveno podle § 25 písm. i) zákona o azylu z důvodu uvedeného v § 10a odst. 1 písm. b) téhož zákona. Podle shora citovaných ustanovení nemá podání žaloby proti takovému rozhodnutí ani následné podání kasační stížnosti odkladný účinek ze zákona.

[7] Podle § 107 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, přitom užije přiměřeně § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[8] Podle § 54 odst. 2 zákona o azylu „Cizinec je povinen z území vycestovat ve lhůtě stanovené ve výjezdním příkazu podle tohoto zákona nebo zvláštního právního předpisu; nebyli mu výjezdní příkaz udělen, do 30 dnů ode dne pravomocného ukončení řízení ve věci mezinárodní ochrany.“

[9] Nejvyšší správní soud shledal návrh stěžovatelek důvodným. Přihlédl zejména k tomu, že podání kasační stížnosti nemá v této věci odkladný účinek ze zákona a v důsledku nepřiznání odkladného účinku by stěžovatelkám hrozila bezprostřední a nenahraditelná újma spočívající v tom, že by byla rozdělena jejich rodina, popř. by byly

pokračování

nuceny k návratu do Polské republiky s L. P., jehož zdravotní stav vyžaduje lékařské kontroly, které již má naplánované v České republice.

[10] Navíc má Nejvyšší správní soud za to, že může být pro výkon ústavního práva na spravedlivý proces stěžovatelek nezbytné, aby mohly zůstat na území ČR do skončení řízení o jejich kasační stížnosti. Byť jsou stěžovatelky v tomto řízení, jak požaduje soudní řád správní, zastoupeny ustanoveným advokátem, nelze přehlédnout, že k právu na spravedlivý proces náleží i právo účastníka vystupovat v tomto řízení osobně, být v kontaktu se svým zástupcem, udělovat mu konkrétní pokyny pro výkon zastoupení atd.

[11] Nejvyšší správní soud zároveň neshledal, že by se přiznání odkladného účinku dotklo práv třetích osob nebo bylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem; nic takového ostatně nenamítal ani žalovaný ve svém vyjádření. Pokud jde o námitku žalovaného, že o přiznání odkladného účinku měl primárně požádat ve vztahu ke kasační stížnosti stěžovatelova syna, z úřední činnosti je Nejvyššímu správnímu soudu známo, že se tak stalo. Danou kasační stížnost a s ním spojený návrh na přiznání odkladného účinku odůvodnil zástupce syna stěžovatele taktéž zdravotními komplikacemi. Pro účely rozhodnutí o odkladném účinku taktéž není podstatné, zda informace o zdravotním stavu dítěte byly stěžovateli známy již před vydáním rozsudku krajského soudu.

[12] Ze shora uvedeného vyplývá, že v posuzované věci byly splněny obě podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti vyžadované v § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 s. ř. s. Nejvyšší správní soud proto přiznal kasační stížnosti odkladný účinek.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. června 2016

Daniela Zemanová
předsedkyně senátu